

Sygn. akt II Ka 337/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Magdalena Dąbrowska

Sędziowie: SSO Artur Bobiński

SSO Marek Konrad (spr.)

Protokolant: Monika Iwańska

przy udziale Prokuratora: Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu: 13.09.2016r.

sprawy: **A. B.**

w przedmiocie wyroku łącznego

z powodu apelacji: obrońcy skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Pułtuskach z dnia 13.04.2016r. w sprawie IIK 1091/15

orzeka:

I. Uchyła pkt I zaskarżonego wyroku oraz rozstrzygnięcie w pkt III dotyczące zaliczenia kary w odniesieniu do pkt I zaskarżonego wyroku i w tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pułtuskach.

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. L. C. kwotę 516,16zł (łącznie z podatkiem VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

IV. Koszty postępowania odwoławczego przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

IIKa 337/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wyszkowie, w sprawie IIK 507/15, wyrokiem łącznym z dnia 13 kwietnia 2016r. orzeczone wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 14 listopada 2003r. w sprawie VK 1896/03 oraz Sądu Rejonowego w Pułtuskach z dnia 21 lutego 2007r. w sprawie IIK 256/05, kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył skazanemu A. B. karę łączną 4 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. z dnia 26 lutego 2013r. w sprawie IVK 901/11, Sądu Rejonowego w Płońsku z dnia 14 listopada 2014r. w sprawie IIK 442/13 i Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia 9 lutego 2015r. w sprawie IIK 97/15, kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył A. B. karę łączną 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności
3. na podstawie art. 577kpk na poczet orzeczonych w pkt I i II wyroku kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności w sprawach, w zakresie których wyroki zostały połączone
4. ustalił, iż w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu
5. rozstrzygnął o kosztach sądowych

Apelację od powyżej wskazanego wyroku wniósł obrońca skazanego, wyrok zaskarżając w zakresie kary – na korzyść skazanego.

Wyrokowi zarzucił rażącą surowość orzeczonych kar łącznych i w konkluzji apelacji wniósł o złagodzenie wyroku względem skazanego, przy zastosowaniu zasady całkowitej absorpcji.

Sąd zważył co następuje:

Wniesiona apelacja okazała się o tyle zasadna, iż ostatecznie skutkowałą uchynieniem zaskarżonego orzeczenia w pkt I i w konsekwencji tegoż – uchynieniem rozstrzygnięcia w zakresie zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczonego na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w pkt I zaskarżonego wyroku.

Podnieść jedynie należy, iż przyczyną takiego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego było naruszenie przez Sąd Rejonowy prawa materialnego – art. 85kk w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015r.

Stosowanie przepisów dotyczących kary łącznej w ramach wyroku łącznego w tym właśnie brzmieniu podyktowane jest bowiem okolicznością, iż żaden wyrok względem skazanego A. B. nie uprawomocnił się po tej dacie.

Konsekwencją powyższej okoliczności jest natomiast, obowiązek Sądu orzekającego, dotyczący ustalenia, które wyroki – bądź czyny, winne być połączone w ramach wyroku łącznego (kary łącznej) przy przyjęciu cezur „pierwszego chronologicznie wyroku”.

Kwestia ta jest oczywista i nie wymaga głębszej analizy.

Analiza niniejszej sprawy prowadzi zaś do wniosku, iż Sąd orzekający, błędnie połączył wyroki Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 14 listopada 2003r. w sprawie VK 1896/03 oraz Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia 21 lutego 2007r. w sprawie IIK 256/05 – w ramach pkt I zaskarżonego wyroku.

Wskazać bowiem należy, iż pierwszym chronologicznie wyrokiem – datą jego wydania, jest wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w sprawie VK 1896/03, który został wydany w dniu 14.11.2003r.

Tym samym połączeniu powinny podlegać wszystkie podlegające łączeniu kary orzeczone w odniesieniu do czynów, jakie skazany popełnił przed tą datą i wyłącznie takie.

Okoliczność ta winna skutkować zatem połączeniem kar orzeczonych w wyroku w sprawie VK 1896/03 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia – czyn popełniony w okresie od 17.11.1997r. do 16.04.1998r. oraz kary orzeczone za popełnienie dwóch czynów, których dotyczył wyrok Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia 21.02.2007r. – czyny popełnione odpowiednio w dniu 10.09.2003r. z art. 177§2kk i w tym samym dniu z art. 178a§1kk.

Jednakże poza wątpliwością jest także to, kolejne czyny, które objęte zostały wyrokiem w sprawie IIK 256/05 zostały popełnione **po dniu** 14.11.2003r., A. B. popełnił je w dniu 24/25.03.2004r. - z art. 279§1kk oraz w dniu 26.03.2004r. – z art. 278§1kk.

Czyny te zatem nie mogły zostać połączone w sposób jaki dokonał tego Sąd Rejonowy a winny stanowić podstawę wydania rozstrzygnięcia o kolejnej karze łącznej łączącej właśnie te dwa czyny skazanego.

Wyżej przedstawione okoliczności skutkowały zatem uchyleniem zaskarżonego wyroku w jego pkt I i co oczywiste - rozstrzygnięcia z pkt III dotyczącego zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w zakresie pkt I wyroku.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd wyda rozstrzygnięcie z uwzględnieniem wskazań Sądu Okręgowego w zakresie sposobu łączenia kar w ramach wyroku łącznego.

Jednocześnie podnieść należy, iż zarzut apelacji odnoszący się do rażącej niewspółmierności – surowości orzeczonej kary – zważywszy na treść rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego – w zakresie pkt II zaskarżonego wyroku, nie znalazł akceptacji Sądu Okręgowego.

Rozważania Sądu Rejonowego w odniesieniu do wymiaru kary łącznej są przekonujące i Sąd Okręgowy w pełni je podziela.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż kara łączna nie może stanowić swoistej „nagrody” za popełnienie większej ilości przestępstw, ku czemu skłania się, zdaniem Sądu Okręgowego, zasada pełnej absorpcji.

Kara łączna to zdaniem Sądu, instytucja służąca zniesieniu określonego stanu – stanu sprzecznego z treścią art. 85kk.

Tym samym stosowanie zasady pełnej absorpcji nie może stanowić jedyne i automatycznego sposobu ustalenia kary łącznej a co za tym idzie, Sąd Okręgowy nie stwierdził w żadnym razie, by orzeczona w pkt II zaskarżonego wyroku kara łączna była surowa ponad miarę.

Apelację zatem w tym zakresie uznać należy za niezasadną.

Mając powyższe względy orzeczono jak w sentencji